

BEVOORRECHT EN TROTS

Meer dan dertig jaar werkt Lucia Stada als docent Nederlands bij de havo voor muziek en dans. Nog steeds vertelt ze met grote ontroering en gedrevenheid over haar vak, de leerlingen en hun passie. Uit alles spreekt: dit is een bijzondere school met bijzondere leerlingen.

TEKST ANNE-MARIE PLASSCHAERT FOTO JAN VAN DER MEIJDE

Na roltrappen waar de Tweede Kamer jaloers op kan zijn, gangen met muziekkamers, een paar gewone trappen en de in het hele gebouw bekende wenteltrap, kom ik op de zevende etage. Hier zetelt de havo voor muziek en dans. Een school voor getalenteerde jonge mensen, diep genesteld in de Hogeschool voor de Kunsten Codarts, in hartje stad. 'Het is een school met tweehonderd leerlingen', vertelt Lucia Stada (60), 'meer kunnen er niet in. De vroegere directeur heeft de ruimte in dit gebouw echt bevochten.' Voorheen moesten de leerlingen vanaf het station nog met de tram. 'Onze leerlingen reizen uren om hier te zijn. Ze komen overal vandaan, zelfs Middelburg. Centraal zitten is dus heel belangrijk.'

Lucia Stada: 'De leerlingen zijn hier al jong heel goed. Dat is bijzonder om te zien. Het maakt mij ook wel een beetje nederig. Zij hebben zo veel talent.'

'Mijn leerlingen willen maar één ding: verder met hun talent'

De leerlingen op deze school hebben niet alleen een havo-advies, ze hebben ook auditie gedaan. Ze komen voor maar één ding: verder met hun talent. 'Je moet als docent dus wel een beetje snappen wat voor leerlingen je voor je neus hebt. De dansers dansen drie uur per dag, naast het schoolprogramma. Sommigen moeten dan nog twee uur reizen. In het weekend treden ze soms ergens op en moeten daar ook voor reizen. De regels hier op school zijn daarom dat wij niet veel huiswerk mogen geven. We moeten dat op een andere manier oplossen.'

NEDERIG

Lucia trad in 1982 in dienst bij deze bijzondere school, die in 2015 vijftig jaar bestond. 'Toen ik hier begon, kon je met onze leerlingen een heel orkest samenstellen. Er waren veel violisten, het was ook grotendeels klassiek.' Met de opkomst van de musical kwamen er meer aanmeldingen voor zang, nu komt klassiek weer een beetje terug. 'We hebben in het eerste jaar zelfs een hoorniste en er is een jongen die kerkorgel doet', beschrijft Lucia die trend. 'Waar ze voor kiezen zit echt in henzelf. Dat meisje heeft niet voor hoorn gekozen omdat een familielid het speelt.'

De leerlingen zijn al jong heel goed in wat ze doen. Dat is bijzonder om te zien, geeft Lucia aan. 'Het maakt mij ook wel eens een beetje nederig. Zij hebben zo veel talent. Ik val vaak van mijn stoel als ik ze zie en hoor bij een voorstelling of voorspeeldagen. Dan ben ik echt trots op ze. Ik wens dat docenten op andere scholen toe: dat ze hun leerlingen eens op een andere manier bezig kunnen zien. Dus niet als die lastige puber, maar als een jongere die iets doet waar hij goed in is en zich fijn bij voelt.'

BAGAGE

Hoewel Lucia zelf enthousiast is over het vak Nederlands en twee jaar geleden is gestart met de master om eerstegraads docent te worden, betekent dat nog niet dat de leerlingen haar enthousiasme delen. 'Daarin verschillen ze niet veel van hun leeftijdgenoten op andere scholen, maar op een aantal gebieden kan ik wel bij hun interesses aansluiten.' Poëzie gaat ook om ritme en metrum en literatuur is beeldend. 'Zelf ben ik weg van Ramsey Nasr en die spreekt de leerlingen wel aan als dichter, schrijver en acteur.'

Dat is wat Lucia haar leerlingen wil meegeven: er is meer dan alleen de liefde voor muziek of dans. Kijk ook naar literatuur, theater, ga naar musea. 'Zo'n twintig jaar geleden hebben we een kunst- en cultuurprogramma opgezet, voor alle klassen. Sindsdien gaan we drie keer per jaar met de eerste tot de laatste klas naar concerten en voorstellingen. We zijn een graag geziene gast, want onze leerlingen gedragen zich goed. We zijn heel trots op ze. Ik voel mij dan ook bevoorrecht dat ik hier mag werken.'

Zelf neemt Lucia de groepen mee naar de kleine zaal van de Schouwburg; naar minder bekende voorstellingen. 'Daarvan zeggen leerlingen in eerste instantie misschien wel "stom", maar ik wil ze laten nadenken, meegeven dat er meer is. Ik wil dat ze breder kijken. Dat is in alle opzichten noodzakelijk, ook in verband met de politieke ontwikkelingen, maar zeker ook als het om hun eigen toekomst gaat. Wij zeggen altijd: je gaat voor je passie, maar het kan ook mislukken. Dan moeten wij ze hier hebben voorbereid op een ander leven, met een goed diploma en met veel bagage.'

'Dit is een bijzondere school en dat is te danken aan een bijzondere man', vertelt Lucia Stada over haar vorige directeur, die in 2016 met pensioen is gegaan. 'Hij heeft hier 35 jaar gewerkt en hij gaf ons vertrouwen. Hij ging er vanuit dat wij de professionals zijn, dat wij het beste weten wat goed is voor onze leerlingen. Dat geeft veel vrijheid.'

Het kleine team waarin Lucia al zo lang werkt, bestaat uit één- en tweepersoonssecties, wat vereist dat de medewerkers goed met elkaar overweg kunnen. 'Afgelopen jaar is mijn collega Nederlands ook met pensioen gegaan. Ik heb veel aan hem gehad. Hij zat hier al acht jaar toen ik kwam en we zaten wel een beetje op dezelfde lijn met betrekking tot ons vak', vervolgt Lucia. 'De directeur koos de mensen voor het team, hij zocht ze bij elkaar en daardoor zijn wij zeker geen doorsnee team. Dat is belangrijk want onze leerlingen zijn ook niet doorsnee.' Nu heeft Lucia een enthousiaste jonge collega en dat geeft weer andere energie. 'Ik ben heel benieuwd wat we samen gaan bedenken de komende tijd.'

Lucia Stada
Havo voor muziek
en dans - Codarts
010 217 11 00